Р Е П У Б Л И К А Б Ъ Л Г А Р И Я

Н А Р О Д Н О С Ъ Б Р А Н И Е

Проект

З А К О Н

за изменение и допълнение на Закона за признаване, изпълнение и изпращане на решения за конфискация или отнемане и решения за налагане на финансови санкции

(ДВ, бр. 15 от 2010 г.)

§ 1. В чл. 16 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 10 се изменя така:

„(10) Съдът се консултира по всеки подходящ начин с компетентните органи на издаващата държава, преди да вземе решение да не признае, изцяло или частично, или да не допусне изпълнение на решение за конфискация или отнемане съгласно чл. 19, ал. 1, т. 1, 2, 5, 6 и 9 или ал. 2. В случаите по чл. 19, ал. 1, т. 7 консултирането е задължително, ако не е било извършено уведомяването по чл. 24, ал. 1, т. 5.”

2. Създава се ал. 12:

„(12) Доколкото този член не съдържа специални правила, се прилагат съответните разпоредби на Наказателно-процесуалния кодекс.”

§ 2. В чл. 19, ал. 1 т. 6 се изменя така:

„6. съгласно удостоверението засегнатото лице не се е явило лично на съдебния процес, вследствие на който е постановено решението, освен ако удостоверението изрично не съдържа информация за спазване на едно от следните условия съобразно законодателството на издаващата държава:

а) лицето е било призовано лично и по този начин е било своевременно уведомено за определената дата и място на съдебния процес или е било официално информирано за това по друг начин, безспорно доказващ уведомяването за насрочения съдебен процес, както и за възможността за постановяване на решение, ако не се яви;

б) след като е било своевременно уведомено за насрочения съдебен процес, лицето е упълномощило защитник или такъв му е бил назначен от съда и такава защита действително е оказана;

в) след като решението е било връчено лично и лицето е било изрично уведомено за правото на обжалване или ново разглеждане на делото с негово лично участие, при което делото може да бъде преразгледано по същество с представяне на нови доказателства и възможност за отмяна на първоначалния акт, то изрично е заявило, че не оспорва решението или не е поискало ново разглеждане или обжалване в предвидения срок.”

§ 3. В чл. 32 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 3 думите „чл. 35, т. 1, 3 и 9” се заменят с „чл. 35, т. 1, 3, 9-11”.

2. Създава се ал. 4:

„(4) Доколкото този член не съдържа специални правила, се прилагат съответните разпоредби на Наказателно-процесуалния кодекс.”

§ 4. В чл. 35 се правят следните изменения и допълнения:

1. Точка 9 се изменя така:

„9. съгласно удостоверението, в случай на писмено производство и в съответствие със законодателството на издаващата държава засегнатото лице не е било уведомено лично или чрез упълномощен представител за правото си и срока за обжалване на решението.“

2. Създават се т. 10 и 11:

„10. съгласно удостоверението засегнатото лице не се е явило лично на съдебния процес, вследствие на който е постановено решението, освен ако удостоверението изрично не съдържа информация за спазване на едно от следните условия съобразно законодателството на издаващата държава:

а) лицето е било призовано лично и по този начин е било своевременно уведомено за определената дата и място на съдебния процес или е било официално информирано за това по друг начин, безспорно доказващ уведомяването за насрочения съдебен процес, както и за възможността за постановяване на решение, ако не се яви;

б) след като е било своевременно уведомено за насрочения съдебен процес, лицето е упълномощило защитник или такъв му е бил назначен от съда и такава защита действително е оказана;

в) след като решението е било връчено лично и лицето е било изрично уведомено за правото на обжалване или ново разглеждане на делото с негово лично участие, при което делото може да бъде преразгледано по същество с представяне на нови доказателства и възможност за отмяна на първоначалния акт, то изрично е заявило, че не оспорва решението или не е поискало ново разглеждане или обжалване в предвидения срок;

11. съгласно удостоверението засегнатото лице не се е явило лично, освен ако е посочено, че лицето изрично се е отказало от правото си на устно изслушване и изрично е заявило, че няма да оспорва решението, след като е било надлежно уведомено относно производството и възможността да се яви лично на процеса.“

§ 5. В приложение № 1 към чл. 4, ал. 1 буква „й” се изменя така:

”

й) Производство, довело до решението за конфискация Посочете дали лицето се е явило лично на съдебния процес, вследствие на който е постановено решението за конфискация: 1. ☐ Да, лицето се е явило лично на съдебния процес, вследствие на който е постановено решението за конфискация. 2. ☐ Не, лицето не се е явило лично на съдебния процес, вследствие на който е постановено решението за конфискация. 3. Ако сте направили отбелязване в клетка по т. 2, моля потвърдете наличието на едно от следните: ☐ 3.1а. лицето е било призовано лично на ... (ден/месец/година) и по този начин е било уведомено за определената дата и място на съдебния процес, вследствие на който е постановено решението за конфискация, и е било уведомено за възможността за постановяване на такова решение, ако не се яви на съдебния процес; ИЛИ ☐ 3.1б. лицето не е било призовано лично, но чрез други средства действително е получило официална информация за определената дата и място на съдебния процес, вследствие на който е постановено решението за конфискация, по начин, който недвусмислено доказва, че то е било уведомено за насрочения съдебен процес, и е било уведомено за възможността за постановяване на такова решение, ако не се яви на съдебния процес;

ИЛИ

☐ 3.2. след като е било уведомено за насрочения съдебен процес, лицето е упълномощило защитник, посочен от заинтересованото лице или от държавата, с цел да го защитава на съдебния процес и действително е било защитавано от този защитник на процеса;

ИЛИ

☐ 3.3. решението за конфискация е било връчено лично на лицето на ... (ден/месец/година) и то е било изрично уведомено за правото на повторно разглеждане или обжалване, в което има право да участва и което позволява делото да се преразгледа по същество, включително с оглед на нови доказателства, и което може да доведе до отмяна на първоначалното решение, и

☐ лицето изрично е заявило, че не оспорва решението;

ИЛИ

☐ лицето не е поискало повторно разглеждане или обжалване в приложимия за целта срок.

4. Ако сте направили отбелязване в клетка по т. 3.1б, 3.2 или 3.3, дайте информация как е изпълнено съответното условие:

……

……

”

§ 6. В приложение № 2 към чл. 4, ал. 1, в буква „з” т. 3 се изменя така:

”

3. Посочете дали заинтересованото лице се е явило лично на съдебния процес, вследствие на който е постановено решението:

1. ☐ Да, лицето се е явило лично на съдебния процес, вследствие на който е постановено решението.

2. ☐ Не, лицето не се е явило лично на съдебния процес, вследствие на който е постановено решението.

3. Ако сте направили отбелязване в клетка по т. 2, моля потвърдете наличието на едно от следните:

□ 3.1а. лицето е било призовано лично на ... (ден/месец/година) и по този начин е било уведомено за определената дата и място на съдебния процес, вследствие на който е постановено решението, и е било уведомено за възможността за постановяване на такова решение, ако не се яви на съдебния процес;

ИЛИ

□ 3.1б. лицето не е било призовано лично, но чрез други средства действително е получило официална информация за определената дата и място на съдебния процес, вследствие на който е постановено решението, по начин, който недвусмислено доказва, че то е било уведомено за насрочения съдебен процес и е било уведомено за възможността за постановяване на такова решение, ако не се яви на съдебния процес;

ИЛИ

□ 3.2. след като е било уведомено за насрочения съдебен процес, лицето е упълномощило защитник, посочен от заинтересованото лице или такъв е назначен от държавата, с цел да го защитава на съдебния процес и действително е било защитавано от този защитник на процеса;

ИЛИ

□ 3.3. решението е било връчено лично на лицето на ... (ден/месец/година) и то е било изрично уведомено за правото на повторно разглеждане или обжалване, в което има право да участва и което позволява делото да се преразгледа по същество, включително и с оглед на нови доказателства, и което може да доведе до отмяна на първоначалното решение, и

□ лицето изрично е заявило, че не оспорва решението;

ИЛИ

□ лицето не е поискало повторно разглеждане или обжалване в приложимия за целта срок;

ИЛИ

□ 3.4. след като е било изрично уведомено за производството и възможността да се яви лично на процеса, лицето изрично се е отказало от правото си на устно изслушване и изрично е посочило, че няма да оспорва.

4. Ако сте направили отбелязване в клетка по т. 3.1б, 3.2 или 3.3, дайте информация как е изпълнено съответното условие:

……
……

”

Законът е приет от 41-ото Народно събрание на ……..... 2011 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:

(Цецка Цачева)

М О Т И В И

към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за признаване, изпълнение и изпращане на решения за конфискация или отнемане и решения за налагане на финансови санкции

Предложеният проект на закон въвежда Рамково решение 2009/299/ПВР на Съвета на Европейския съюз (ЕС) от 26 февруари 2009 г. за изменение на рамкови решения 2002/584/ПВР, 2005/214/ПВР, 2006/783/ПВР, 2008/909/ПВР и 2008/947/ПВР, с което се укрепват процесуалните права на лицата и се насърчава прилагането на принципа за взаимно признаване на решения, постановени в отсъствието на заинтересованото лице по време на съдебния процес (обн., „Официален вестник" на Европейския съюз, серия L, 081 от 27.03.2009 г. стр. 24 – 36). Рамково решение 2009/299/ПВР следва да бъде въведено във вътрешното законодателство на държавите - членки на ЕС, до 28 март 2011 г. С него се изменят посочените по-горе рамкови решения, сред които Рамково решение 2006/783/ПВР на Съвета от 6 октомври 2006 г. за прилагане на принципа за взаимно признаване на решения за конфискация и Рамково решение 2005/214/ПВР на Съвета от 24 февруари 2005 г. относно прилагането на принципа за взаимно признаване на финансови санкции, въведени в националното законодателство на България със Закона за признаване, изпълнение и изпращане на решения за конфискация или отнемане и решения за налагане на финансови санкции.

Целта на Рамково решение 2009/299/ПВР е чрез допълване и изменения във вече действащата уредба да се укрепят процесуалните права на гражданите, като се осигури ясен и последователен подход по отношение на критериите за прилагане на основанието за непризнаване на задочно постановени съдебни решения в различните държави - членки на Европейския съюз. В различните рамкови решения за прилагане на принципа за взаимно признаване на окончателни съдебни актове липсва последователност по въпроса за решенията, постановени вследствие на съдебен процес, на който заинтересованото лице не се е явило лично. С цитираното рамково решение се отстраняват именно тези различия с оглед избягване на практически затруднения.

Членове 3 и 4 от Рамково решение 2009/299/ПВР разширяват и прецизират факултативните основания за отказ за признаване и изпълнение на решения за конфискация или отнемане и решения за налагане на финансови санкции, постановени вследствие на съдебен процес, на който заинтересованото лице не се е явило лично (задочно производство). В тези случаи е предвидено и задължително консултиране между компетентните

органи на издаващата и изпълняващата държава. Член 3, параграф 3 и член 4, параграф 2 от цитираното рамково решение предвиждат и изменения и допълнения в приложените към съответните рамкови решения формуляри.

Цитираните изменения и допълнения на Рамково решение 2006/783/ПВР и Рамково решение 2005/214/ПВР са отразени в предложения проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за признаване, изпълнение и изпращане на решения за конфискация или отнемане и решения за налагане на финансови санкции.

В законопроекта са включени и други разпоредби, които не са в пряка връзка с въвеждането на Рамково решение 2009/299/ПВР. Те са свързани с констатирани от Министерството на правосъдието в процеса на прилагането на закона празноти, които биха затруднили работата на правоприлагащите органи. Във връзка с това част от предлаганите промени (§ 1 и § 3, т. 2 от законопроекта) имат за цел прецизиране разпоредбите на закона.

С приемането на предложения проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за признаване, изпълнение и изпращане на решения за конфискация или отнемане и решения за налагане на финансови санкции Република България ще отговори на ангажиментите, произтичащи от членството ѝ в Европейския съюз за въвеждане на членове 3 и 4 от Рамково решение 2009/299/ПВР. Същевременно законопроектът прецизира разпоредбите относно признаването, изпълнението и изпращането на решения за конфискация или отнемане и решения за налагане на финансови санкции с оглед избягване на практически трудности при тяхното прилагане.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)